

spare det store Offer, som vil følge med Gennemførelsen af Flertallets Forslag, og vi vil naa det samme, nemlig dette, at vi da vil være prisgivet den Stormagt, der fandt sig foranlediget til at angribe Danmark.

Jeg anbefaler det Ændringsforslag, der er stillet fra socialdemokratisk Side. Regeringsforslaget er jo ganske bortfaldet ved denne Behandling, men der er to andre Forslag, Flertallets Forslag og det radikale Venstres. Socialdemokratiet kan ikke stemme for noget af disse Forslag.

Jeg vil først omtale Forslaget fra Flertallet. Dette Forslag er Resultatet af et Forlig mellem det konservative Folkeparti og Partiet Venstre. Som jeg omtalte ved første Behandling, maatte man, saaledes som Partistillingen er her i Danmark, vide, at skulde der være Mulighed for at gennemføre en ny Militærordning, komme bort fra Militærordningen af 1909, kunde saadant kun ske ved et Samarbejde mellem to politiske Partier; et enkelt Parti her i Danmark har ikke Magt til at gennemføre en Militærordning og kan derfor heller ikke faa den Militærordning, man mest maatte attraa. Venstre og Regeringen vidste, da de fremsatte deres Forslag, at skulde de gøre sig Haab om at faa Forslaget gennemført, maatte de træffe Overenskomst med et af de andre politiske Partier her i Salen, og man havde Vejen aaben til to Sider: man kunde prøve paa en Overenskomst med det Parti, der krævede mere, og man kunde forsøge, om en Overenskomst var mulig med dem, der vilde ofre mindre. Regeringen prøvede ikke begge Veje, den prøvede kun den ene og naaede en Overenskomst med det konservative Folkeparti om en Ordning af Militærvæsenet paa en saadan Maade, at de to Partiers Skæbne nu uløseligt er knyttet til hinanden.

Jeg vil minde om, hvad den højtærede Statsminister i sin Tid udtalte med Hensyn til, hvordan det vilde gaa Venstre, den Dag det blev afhængigt af de Konservative, hvorledes Venstre vilde skifte Fysiognomi, blive noget ganske andet, end det var. Venstre har foretrukket ved de her førte Forhandlinger at gaa denne Vej, at knytte sin Skæbne sammen med de Konservative. Der er en Udtalelse af den højtærede Kirkeminister, som rinder mig i Hu, en Udtalelse, han brugte i 90erne overfor den højtærede Statsminister og den højtærede Forsvarsminister; da disse førte Forhandlinger med de Konservative om en Militærordning, udtalte han: Man kalder

sig det forhandlende Venstre, de skulde hellere kalde sig det forvandlede Venstre, thi den Dag, Venstre begynder at forhandle med Høje om Militæret, forvandles det. Det er altsaa det forvandlede Venstre, der i Dag møder med sin Militærordning, saaledes som den højtærede Kirkeminister i 1895 stemplede den nuværende Statsminister og den nuværende Forsvarsminister.

Dette forvandlede Venstre møder frem med sit Forslag og har bundet sig til det konservative Folkeparti. Det er jo saadan, at det konservative Folkeparti herhjemme fuldstændig svarer til Højrepartierne i andre Lande: det er Partiet, der repræsenterer de øverste Titusinder, det er dér, de har deres Grundstamme; og med Forsvarssagen som Livssag møder de frem for Vælgerne. Vi har set, hvorledes disse Højrepartier udviklede sig før Verdenskrigens Udbrud, og nu, da man igen prøver paa at faa Verden bragt lidt i Lave, ser vi, at disse Konservative, repræsenterende de øverste Titusinder med Forsvarssagen som Livssag, staar som Ulykkesfuglene i alle Lande; hvis de fik Magten, vilde det ende i Opløsning, Forvirring og Ødelæggelse. Dette Parti, der her i Danmark ligner Højrepartierne i alle andre Lande, dette Parti har Venstrepartiet nu slaet sig sammen med netop om Løsningen af de Konservatives Livssag. Man havde Vejen aaben til to Sider, man valgte dér, hvor man tidligere førte den haardeste og hidsigste Kamp netop om Forsvarssagen; dér har man nu sluttet Forlig, med disse Konservative, og skal til at arbejde fremad, Arm i Arm med dem.

Det Lovforslag, som foreligger her, er undergaaet ikke smaa Forandringer, for at det kunde blive tilpas modtageligt, for at man kunde bruge det fra de to Partiers Side, der skulde enes om det. Der er sket en Forandring, som i og for sig betegner en lille Forbedring i Sammenligning med Regeringsforslaget, blot er denne lille Forbedring foretaget paa en forkert Maade. I Regeringsforslaget havde man fordelt Styrken uligeligt over hele Landet, man havde samlet Hovedparten i Jylland-Fyn og en mindre Part paa Sjælland. Vi paatalte det ved Sagens første Behandling, vi paa pegede, hvor farligt det kunde være at etablere en saadan Ordning, og nu har man i nogen Grad taget Hensyn dertil ved en bedre Fordeling. Selv om Fordelingen ikke endnu er ligelig, er den dog bedre end den oprindelig foreslaaede. Men medens Forandringen burde være sket ved